

Sygn. akt *XVII AmC 5688/13*

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Przewodniczący: **SSO Ewa Malinowska**

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2013 r.

sprawy z powództwa **D. S.**

przeciwko **A. K.**

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

odrzuć pozew.

SSO Ewa Malinowska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 kwietnia 2013 r. powódka D. S. domagała się uznania za niedozwolone i zakazania wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia o treści:

„Właściciel zastrzega sobie prawo do zmiany regulaminu bez podania przyczyn i bez wcześniejszych uprzedzeń.”

zawartego w pkt. 20 regulaminu, którym posługuje się pozwany A. K. prowadzący działalność gospodarczą we W.. Nadto wniosła o zasądzenie kosztów procesu.

Powódka wskazała, że pozwany wprowadził sporny wzorec umowy do obrotu prawnego, publikując go na prowadzonej przez siebie stronie internetowej [www\(...\).net](http://www(...).net).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pozew podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 479 indeks 43 k.p.c. wyrok prawomocny ma skutek wobec osób trzecich od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do rejestru prowadzonego przez Prezesa UOKiK.

Sąd podziela pogląd wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2003 r. w sprawie o sygn. akt: III CZP 95/03 w myśl którego powaga rzeczy osądzonej wyroku uznającego postanowienie wzorca umowy za niedozwolone wyłącza – od chwili wpisania tego postanowienia do rejestru – ponowne wytoczenie powództwa w tym przedmiocie, także przez osobę nie biorącą udziału w sprawie, w której wydano wyrok, a pozew obejmujący takie powództwo podlega odrzuceniu (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.) a nie umorzeniu (art. 355 § 1 k.p.c.).

Jak słusznie wskazano w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 stycznia 2013 r. (sygn. akt: VI ACz 127/13) za takim rozwiązaniem, obok argumentów jure, przemawiają także względy celowościowe i funkcjonalne. Jego przyjęcie pozwala uniknąć prowadzeniu kilku postępowań, z których każde musiałoby kończyć się identycznym rozstrzygnięciem merytorycznym, a ponadto sprzyja charakterowi postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, którego celem podstawowym jest usunięcie postanowień wzorca uznanych za abuzywne z obrotu ze skutkiem nie tylko dla stron procesu, lecz także wobec osób trzecich (erga omnes). Rozszerzona prawomocność takiego wyroku obejmuje zarówno konsumentów występujących po stronie powodowej,

jak i przedsiębiorców występujących po stronie pozwanej, choćby nie brali udziału w poprzednim postępowaniu, a ponadto dotyczy nie tylko tego postanowienia wzorca, co do którego zapadał wyrok, ale także postanowienia każdego innego wzorca umowy, które jest identyczne lub podobne.

Wskazać należy, że klauzule podobne do postanowienia wzorca umowy, do którego odnosi się żądanie pozwu, zostały już wcześniej uznane za niedozwolone i wpisane do rejestru, np. pod pozycjami 3219, 3436, 3476 i 4191. Nie ma przy tym znaczenia okoliczność, iż wpisane do rejestru klauzule nie są identyczne pod względem treści z klauzulą przedmiotową. Istotne jest, że wszystkie te klauzule są podobne do siebie w tak wysokim stopniu, iż kreują takie same normy.

W konsekwencji niedopuszczalne było ponowne wytaczanie powództwa w przedmiocie stwierdzenia abuzywności postanowienia kreującego taką samą normę przez osobę nie biorącą udziału w sprawie, w której wydano taki wyrok.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 479 indeks 43 k.p.c.

SSO Ewa Malinowska

(...)

(...)